

numai pre lângă asistență militară. Un căpitan de cavaleriă îl petrecu până acasă in reședința episcopéscă. Spre mai mare asigurare, la gara din Pesta se aflau și tinerii români dela universitatea de acolo la sosirea dânsului, fiind avisați mai dinainte.

Nu mult după aceea, in spre érnă, el ținu al doilea sinod diecesan, astă-dată fără de intrevenirea vre-unui comisariu al regimului, la care se desbătù și decise ulterióra procedere in privința restaurărei vechiei metropolii.

Redeschiđându-se viéța constituțională, vedem de aci incolo pre episcopul Șaguna neintrerupt in fruntea românilor: la conferințe, congrese, deputațiuni, diete etc. ca conducătoriu, luptând pretutindinea cu bărbăția pentru câștigarea drepturilor politico-naționali și bisericesci.

La anul 1861 el participà la conferința națională din Sibiiu ca președinte, după aceea împreună cu alți bărbați naționali la conferința regnicolară din Alba-Iulia, și in fine la prima adunare constituantă a „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ éráși ca președinte.

In anul 1862, aflăm pre episcopul Șaguna ca conducătoriu al numărósei deputațiuni la tronul impărătesc, pentru restaurarea vechiei metropolii a Transilvaniei, la care deputațiune luară parte reprezentanții tuturor românilor ortodocși din Transilvania, Ungaria, Bănat și Bucovina. Pășirea lui la preainaktul tron și pre la ministri și cei doi cancelari aulici, al Ungariei și al Transilvaniei, lăsà urme afunde după sine in tóte privințele.

Tot in anul acesta el presidià la a doua adunare generală a Asociațiunei transilvane in Brașov, unde fù primit cu un entusiasm neobicinuit din partea brașovenilor, bârsenilor și a intreg poporul dela Sibiiu până la Brașov. El in tot timpul acesta și in cel următoriu, a fost totodată și președinte al comitetului național reales in conferința națională din 1861.